

Todistaja

MAALISKUU • MARCH 2007 No. 3 Volume 82

\$3.00 (GST INCL.)
3,00 EURO

Talvipäivät Floridassa

Pohjois-Amerikan suomalaisten helluntaiseurakuntien Talvipäivät pidettiin Floridassa Lake Worthin Kotikirkon järjestäminä. Tällä kertaa sään suhteen päivistä tuli "talviset" (joku oli jättänyt Floridan portin auki rajalla ja niin pohjoisen kylmä virtasi etelään), mutta hengellinen ilmapiiri oli todella lämmin. Juhla alkoi torstaina, helmikuun 15, jatkuen sunnuntaihin.

PHOTO: LAURI KAHNEN

Yläkuvassa juhlien isäntäpari Hannu-Heikki ja Anne Hyppönen. Kuten kuva kertoo, ovat menevää mallia.

Alempana juhlien emäntiä : Vas. Rasa Korhonen, Vuokko Salmi, Mirja Riihi-aho, Ulla Saari, Elsi Minkkinen ja Karina Saarikoski.

Osallistujat tulivat pitkistä matkoista. Esim. Vancouverista tulee matkaa reilut 5000 km. Asumme niin hajallaan täällä uudella mantereella. Koti- Suomestakin oli juhlilla useita - puhuvaisiakin. Näissä puitteissa koemme juhlillamme aina yhteen tulemisen riemua. Usein joudumme toteamaan, että toisia joukostamme on siirtynyt parempiin juhliin. Tällä kertaa totesimme niin mm. Tyyne Spillenaarista. Pioneerievankelistamme sai kutsun ikuisiin juhliin 101 vuotiaana.

Näillä Talvipäivillä saimme kokea, että Vapahtajamme Jeesus Kristus halusi virit-tää meitä samaan sointuun toistemme kans-sa ,voidaksemme olla harmoninen orkesteri Hänen käytössään. Kyllähän me yksilöinä aina tarvitsemme viritystä matkan varrella ja saammekin sitä ajoittain. Nyt kuitenkin Her-ramme erikoisella tavalla tahtoi virit-tää mei-dät samaan sointuun toistemme kanssa.

Oikean äänikorkeuden saimme juhlien ensimmäisellä raamattutunnilla. Sirkka Par-tanen oli valtuutettu ylhäältä puhumaan an-teeksiantamisesta. Totesimme, että tuo al-kuääni oli todella annettu sieltä, missä ei ole mitään soraääniä. Nöyrästi esitetty sanoma

JATKUU SIVULLA 6

Todistaja

Published since 1925

Kanadan ja Yhdysvaltain suomalaisten
helluntaiseurakuntien yhteinen julkaisu.
Ilmestyy 10 kertaa vuodessa.

A joint publication of the Finnish Pentecostal
Churches in Canada and in the United States of
America. Published 10 times a year.

Viewpoints expressed in this publication are those of the
writers and not necessarily held by the publishers.

JULKAISIJA/PUBLISHER

MISSION PRESS SOCIETY
1920 Argyle Drive,
Vancouver, BC V5P 2A8
TEL 604 321 0555 FAX 604 321 0555
E-MAIL: todista@smarrt.com
todistaja@telus.net

TOIMITTAJA/EDITOR

Lauri Karhinen

LAYOUT

Keijo Sakara

OIKOLUKU

Helena Rantanen, Terttu Karhinen

TAKASIVUN TOIMITUS

Sylvia Rukkila

ALUETOIMITTAJIA

Eljas Rossi, Rudolph Hyvärinen

TOIMITUSKUNTA

Erkki Ahonen, Liisa Lienes,
Osmo Pieniniemi,
Eljas Rossi, Ulla Saari, Aimo Selin,
Uno Vesanen.

YHDYSHENKILÖ SUOMESSA

Annikki Siren,
Katajakalliontie 2,
01120 Vesterskog
PUH 09-877-9114

ILMOITUSHINNAT:

\$10.00 palstatuuma.
Kihlaus ja perhetapahtumailmoitukset \$20.00.
kuvan kanssa \$30.00.

TILAUSOHJEITA

KANADASSA JA USA:SSA:
Voi tilata asiamiehiltä tai suoraan julkaisijalta.

KANADASSA: \$26.00. (sis. GST)
Kanadasta Yhdysvaltoihin \$32.00
Tilaus Kanadasta muihin maihin \$36.00

USA:STA:
US \$26.00.
Tilaus USA:sta muihin maihin US \$30.00

SUOMESTA:
Pankkilaitoksista tilisiirtona Sampo-
nimellä Totuuden Todistaja (koko nimi),
tili No. 800014-70846016. Vuositilaus 30 euroa.

MUISTA MAISTA:
CAD \$36.00 , US \$30.00 tai 30.00 euroa.

OSOITTEITA

LÄHETYSSIHTERI
Erkki Inkiläinen
19 Bergeron Crt. PO Box 5006 PMS.
South Porcupine ON P0N 1K0
(705) 235-5418 FAX (705) 235-2655
E MAIL: inki@ntl.sympatico.ca

LÄHETYSKASSA USA
Timo ja Eeva Nirkkonen
4205 57th Ave. South C
Lake Worth FL 33463 USA

\$3.00 (GST INCL.) 3,00 euroa
GST No. R 121903561
Publications Mail Agreement No. 40028608
Publications Mail Registration No. 09505

“We acknowledge the financial
support of the Government of Canada,
through the Publications Assistance
Program (PAP), toward our
mailing costs.”

pääkirjoitus

“Yhteys rakentaa, riita hajottaa”

PAAVO KORPELA
SUPERINTENDENT

Tutkimme Raamatun pohjalta mikä toimii ja mikä ei toimi. Raamatun alkusivuilla on mielenkiintoinen kertomus tornin rakentamisesta.

Ja kaikessa maassa oli yksi kieli ja yksi puheenparsa. Kun he lähtivät liikkeelle itään päin, löysivät he lakeuden Sinearin maassa ja asettuivat sinne. Ja he sanoivat toisil-
sa: ”Tulkaa, tehkäämme tiiliä ja polttakaamme ne kovik-
si”. Ja tiiltä he käyttivät kivenä, ja maapihkaa he käyttivät
laastina. Ja he sanoivat: ”Tulkaa, rakentakaamme itsellem-
me kaupunki ja torni, jonka huippu ulottuu taivaaseen, ja
tehkäämme itsellemme nimi, ettemme hajaantuisi yli kai-
ken maan”. Niin Herra astui alas katsomaan kaupunkia
ja tornia, jonka ihmislapset olivat rakentaneet. Ja Herra
sanoi: ”Katso, he ovat yksi kansa, ja heillä kaikilla on yksi
kieli, ja tämä on heidän ensimmäinen yrityksensä. Ja nyt
ei heille ole mahdotonta mikään, mitä aikovatkin tehdä.
Tulkaa, astukaamme alas ja sekoittakaamme siellä heidän
kielensä, niin ettei toinen ymmärrä toisen kieltä.” Ja niin
Herra hajotti heidät sieltä yli kaiken maan, niin että he
lakkasivat kaupunkia rakentamasta. Siitä tuli sen nimeksi
Baabel, koska Herra siellä sekoitti kaiken maan kielen; ja
sieltä Herra hajotti heidät yli kaiken maan. (1Mooses 11:1-
9)

Kaikessa maassa oli silloin yksi kieli. Afrikassa on sa-
nonta siitä jos kaksi on samaa mieltä ja ovat yhteistoimissa
että ”he puhuvat samaa kieltä.” Profeetta Aamos kysyy:
”Kulkeeko kaksi yhdessä, elleivät ole keskenänsä sopi-
neet?” (Aamos 3:3) ja vastaus on ei, mutta jos he ovat sopi-
neet, silloin he kulkevat yhdessä. Baabelin tornin rakenta-
misessa he kaikki kirjaimellisesti puhuivat samaa kieltä, ja
he olivat sopineet yhteisestä työstä ja yrityksestä, että torni
rakennetaan. Jumala näki tämän ihmisten yhteyden niin
voimalliseksi että Hän totesi, ”Katso, he ovat yksi kansa, ja
heillä kaikilla on yksi kieli, ja tämä on heidän ensimmäi-
nen yrityksensä. Ja nyt ei heille ole mahdotonta mikään,
mitä aikovatkin tehdä.” Tämä on valtava totuus yhteyden
voimasta; ”ei heille ole mahdotonta mikään, mitä aikovat-
kin tehdä.”

Jumalan kolminaisuus ja kolmiyhteys on paras esi-
merkki yhteydestä. Isä, Poika ja Pyhä Henki ovat kolme
persoonaa täydellisesti yhtä. He puhuvat aina samaa kiel-
tä, Heillä on aina sama tarkoitus, sama mieli ja sama tahto
täydellisesti.

Kun Jeesus rukoilee suuren ylimmäispapillisen rukouksen
opetuslasten puolesta ja meidän puolesta, koska olemme
niitä, jotka olemme uskoneet heidän sanansa kautta - Joh
17:20-23 Hän rukoilee kolme kertaa:

”että he kaikki olisivat yhtä,”
”että he olisivat yhtä,”
”että he olisivat täydellisesti yhtä.”

Kaksi kertaa samassa rukouksessa Jeesus anoi, että
heillä/meillä olisi samanlainen yhteys niinkuin Hänellä
oli Isän kanssa: ”niinkuin me olemme yhtä . . . ja että he-
kin meissä olisivat.” Jeesus rukoilee että Hänen seuraajan-
sa olisivat yhtä keskenänsä ja heillä olisi yhteys Jumalaan
- Isään, Poikaan ja Pyhään Henkeen. Tämänlainen yhteys
on ylen ihmeellinen ja vaikuttaa sen, että maailma uskoisi
että Jumala on Jeesuksen lähettänyt ja että maailma ym-
märtäisi, että Jumala on maailmaa rakastanut.

Baabelin tornin rakentajilla oli yhteys, sama kieli ja
yhteinen tavoite ja se oli hyvä, mutta heidän motiivinsa
oli väärä. Heidän päämääränsä oli: ”rakentakaamme itsel-
lemme kaupunki ja torni, jonka huippu ulottuu taivaa-
seen, ja tehkäämme itsellemme nimi.” Heidän tarkoitus
oli oma kunnia ja oma maine ja se oli väärä. Jeesus sanoi,
”joka itsensä ylentää, se alennetaan.” (Mat 23:12) Jumala
rikkoi heidän yhteytensä ja työ lakkasi. Tämä on vakava
todistus siitä mitä tapahtuu kun yhteys katkeaa. Toiminta
pysähtyi, kansa hajaantui ja tornin raunio jäi seisomaan
yksin erämaahan; epäonnistunut yritys. ”Jos jokin talo ri-
tautuu itsensä kanssa, ei se talo voi pysyä pystyssä.” (Mk
3:25) Mitä olisi tapahtunut jos motiivi olisi ollut rakentaa
torni Jumalan kunniaksi ja rakentaa se yhteydessä Hänen
kanssaan. Uskon että tulos olisi ollut aivan erilainen.
Jeesus rukoili että Hänen seuraajansa olisivat yhtä ja että
heillä olisi yhteys Jumalan kanssa. Raamattu todistaa yh-
teyden voimasta ja mitä yhteinen, yksimielinen yritys saa
aikaan. Yhteys aina rakentaa ja jos siinä on jo suuret mah-
dollisuudet, jopa väärässäkin tarkoituksessa, niin kuinka
paljon enemmän hyvässä. Mitä mahdollisuuksia onkaan,
kun Jeesuksen seurakunta yhdessä toimii samassa tarkoi-
tuksessa ja tahtoo koroittaa Jeesus Nimen korkealle. Sil-
loin kaikki on mahdollista. Herran nimi on todella vah-
va torni jonne hurskas juoksee ja saa turvan. (Sananlaskut
18:10)

Sumusta valoon

Laaksohon alas kulkuni kerran mun johti.
Rinne niin jyrkkä, aurinko ylläni hohi.
Sakea sumu yllätti kulkijan siellä.
Tummui jo taivas, hohtoa päivän ei tiellä.

Takaisin valoon halusin jälleen mä tulla.
Rinteellä mäen voimatkin uupuivat mulla.
Varrella tieni kuitenkin penkki on siellä.
Kaiverrus pieni istuimen pinnassa vielä.

“Levähdä vähän, iloitse nyt näkymästä!”
Istahdin tähän nauttien levosta tästä.
Matkaani jatkoin virkistynein, kevein jaloin.
Tielläni jälleen tuntee voiman mä aloin.

Ystävä, ootko sumussa elosi vaivan?
Aurinko sammui laaksossa synkässä aivan.
Väsyit jo siihen, kiivetä yksin et jaks.
Voimia kaipaavat vaiheessa nyt vaikeassa.

Paikka on vielä varattuna uupuvalle.
Näänny et tiellä elosi painojen alle.
“Levähdä vähän!” Lupauksiin Jumalan luota.
Saapuu Hän tähän; voimaansa varro et suotta.

Jälleen saat nousta, kulkea levännein mielin.
Voimallaan täyttää, kiittää saat kirkkahin kielin.
Lastaan ei jätä; uupunutta Hän kohtaa.
Tielläsi tänään valonsa sieluusi hohtaa.

TERTTU KARHINEN

Jumala, joka nostaa, kantaa ja pelastaa

“Kuulkaa minua, te Jaakobin heimo, te kaikki Israelin heimon tähteet, te, joita on pitänyt kantaa äidinkohdusta asti, nostaa hamasta äidinhelmasta. Teidän vanhuuteenne asti minä olen sama, hamaan harmaantumiseenne saakka minä kannan; niin minä olen tehnyt, ja vastedeskin minä nostan, minä kannan ja pelastan.” (Jes 46:4)

Profeetta Jesajan kirja on voimallinen osa Jumalan sanaa. Noin 740 vuotta ennen Kristusta Jumalan Henki innoitti Jesajan profetoimaan ja tänä päivänä saamme iloita tuosta rikkaasta kirjasta, joka sisältää 66 lukua. Jesajan kirjassa kuuluu kenties kirkkain evankeliumin sanoma vanhan testamentin puolella.

Tässä jakeessa, joka on osa niin kutsuttua “lohdutus kirjaa”, Jesaja julistaa rohkaisevaa sanomaa Herran omaisuuskansalle. Nämä iankaikkiset sanat rohkaisevat meitäkin tänä päivänä, vuonna 2007.

Vanhuus Jumalan Sanassa

Jesajan sana julisti: “Teidän vanhuuteenne asti minä olen sama, hamaan harmaantumiseenne saakka...”. Sana käyttäi ilmaisuja “vanhuus” ja “harmaantuminen”. Molemmat näistä ilmaisuista ovat sellaisia, joita nykymaailmassa kuulee käytettävän yhä harvemmin ja harvemmin. Vanhain-kodit ovat “55+ centeriä”, “kypsen elämän keskuksia” ja iäkkäät ihmiset ovat “ikinuoria” tai “ikivihreitä”. Ikäänkuin vanhuudessa ja harmaudessa olisi jotain hävettävää jota pitäisi piilotella. Tiedotusvälineet kohdistavat mainontansa nuoriin ja harvemmin mainoksissa kävelee “ikivihreä” tuhti täti-ihminen, vaan yleensä nuori, kurtuton ja hoikka henkilö hymysäsin. Näin ei ole kuitenkaan Jumalan Sanassa. Sana opettaa toisin.

“Harmaat hapsset ovat kunnian kruunu; se saadaan vanhurskauden tiellä.” (Snl 16:31). “Kunnian kruunu”; sitä ei tarvitse värjätä mustaksi ja laittaa peittoon. On kuva jostakin kunnioitusta herättävästä ja arvostetavasta. Kunnian kruunu on jotakin, jota tekee mieli tavoitella. “Voima on nuorukaisen kunnia, ja harmaat hapsset ovat vanhusten kaunistus.” (Snl 20:29). Kaunistus ja kunnin kruunu puhuvat meille omaa kieltään siitä, mitä Jumala ajattelee ikääntymisestä ja vanhenemisesta.

“Nouse harmaapäin edessä ja kunnioita vanhusta sekä pelkää Jumalaasi. Minä olen Herra.” (3. Moos 19:32). Jumalan näkökulmasta vanhempien kunnioitus on niin merkittävä ja pyhä asia, että tässä lain jakeessa se on liitetty samaan asiayhteyteen Jumalan pelon kanssa. Joten, jos olet tänään vanha ja harmaapäinen; Kiitä Herraa. Sinua rakastetaan ja arvostetaan ja olet kunnioituksen ansainnut.

Ja nyt, Herran Sanan rohkaisu harmaapäisille.

Jumala on muuttumaton Jumala

“Teidän vanhuuteenne asti minä olen sama.”. Nyky maailmassa kaikki muuttuu valtavalla nopeudella. Viime vuosisadan aikana ihmiskunta on kokenut enemmän muutoksia kuin koko ihmiskunnan historian aikana yhteensä. Teknologian kehitys on niin huimaa, että kun ostat elektronikkavälineen vuoden alussa, niin jo keväällä markkinoille tulee uusi,

pienempi ja kymmenen kertaa tehokkaampi väline. Kaiken tämän muutoksen ja myllerryksen keskellä on kuitenkin jotain vankkaa, pysyvää ja järkkymätöntä. Jumala ei muutu. Jesajan sanoilla: “Teidän vanhuuteenne asti minä olen sama.” Tämä ilmaus pitää sisällään totuuden: kun nuoruutesi voiman päivinä koit Herran voimaa, nyt vanhoillakin päivilläsi voit niin kokea. Jumalan voima ei ole suhteessa elinvoimaan, ruumiinkuntoon ja lihasten vetreyteen. Niin kuin koit Herran väkeviä ilmestymisiä työikäisenä, niin voit kokea nytkin. Kun omat voimat vähenevät – Jumalan voimat eivät vähene. Kun oma terveys horjuu – Jumala ei horju. Kun oma sielunelämä väsy – Jumala ei väsy. Hän on sama. Heprealaiskirjeen sanoilla: “Jeesus Kristus on sama eilen tänään ja iankaikkisesti.”

Jumala, joka nostaa

“Vastedeskin minä nostan...”. Jumalan nostava voima on kolmitahoinen. Ensiksi Jumala nostaa meidät ensimmäistä kertaa kun olimme juuttuneet syntiin ja elimme erossa elävästä Jumalasta. “Hartaasti minä odotin Herraa, ja hän kumartui minun puoleeni ja kuuli minun huutoni. Ja hän nosti minut ylös turmion kuopasta, lokaisesta liejusta, ja asetti minun jalkani kalliolle, hän vahvisti minun askeleeni.” (Ps 40:3). Jokainen uskonnollinen muistaa hetken, kun synnin lieju jäi taakse, synnit saatiin anteeksi Jeesuksen veressä ja jalat nostettiin Kristus-kalliolle.

Kun vaellamme uskon tietä niin aika ajoin huomaamme yhden ikävän

tosi-asian. On halu vaeltaa voitollisesti, mutta ei aina voimaa sen toteuttamiseen. Tulee lankeemuksia matkalle. Silloin nousee toinen Herran nostavan voiman ilmenemismuoto esiin: Jumala nostaa langenneen. Sanan lupaukset tällaisessa elämän tilanteessa kuuluvat: ”Herra vahvistaa sen miehen askeleet, jonka tie hänelle kelpaa. Jos hän lankeaa, ei hän maahan sorru, sillä Herra tukee hänen kättänsä.” (Ps 37:23-24). “Sillä seitsemästi vanhurskas lankeaa ja nousee jälleen.” (Snl 24:16) sekä “Älkää iloitko, minun viholliseni, minusta: jos minä olen langennut, niin minä nouse.” (Miika 7:8). Jos olet kaatunut, langennut, omassa uskonelämässäsi niin nouse – ja nouse äkisti!

Voi käydä myöskin niin, että uskonelämässä koittaa uupumus. Silloinkin on Herran nostava voima läsnä. Hän nostaa uupuneen ja antaa väsyneelle väkeä ja voimattomalle voimaa yltä kyllin niin kuin Jesaja opettaa luvussa neljäkymmentä.

Jumala, joka kantaa

“...minä kannan”. Muistat varmaan tutun kertomuksen “Jalanjäljet rantahiekassa”. Mies näki unen, jossa rantahiekassa näkyivät kahdet jalanjäljet. Toiset olivat miehen ja toiset olivat Jeesuksen jalanjäljet. Jalanjäljet jatkuivat kunnes tuli vaikea kohta upottavaajuoksuhielkaa. Silloin unessa näkyivät vain yhdet jäljet. Unesta herättyään mies kysyi Herralta: ”Herra. Miksi jätit minut yksin silloin kun minulla oli vaikeaa. Miksi unessa näkyivät vain minun jalanjälkeni?” Siihen Herra vastasi: “Jalanjäljet, jotka näit vaikeassa paikassa olivat minun. Silloin kun sinulla oli vaikeaa – minä kannoin sinua.”. Tarinassa on mahdava opetus. Meillä on Jumala, joka kantaa. Sana kertoo: “Sinun turvasi on ikiaikojen Jumala, sinua kannattavat iankaikkiset käsivarret;” (5. Moos 33:26-27) sekä “Niinkuin paimen hän kaitsee laumaansa, kokoa karitsat käsivarrellensa ja kantaa niitä sylissään.” (Jes 40:11). Jumalan käsivarret ovat vahvat ja ne kannattelevat sinua niinä päivinä kun sinulla on vaikeaa.

Jumala, joka pelastaa

“...minä...pelastan.” Valtavaa! Meidän Herramme ei ainostaan nosta meitä ensi kertaa synnin liejusta. Hän ei ainoastaan nosta meitä uudelleen ja uudelleen kun olemme langenneita eikä hän ainoastaan kanna meitä elämämme vaikeina päivinä. Hän on Jumala joka vie meidät perille. “Minä pelastan.” puhuu pelastuksen varmuudesta. Jumala ei tahdo jättää sinua matkalle vaan niin varmasti kun hän on ottanut sinua kiinni kädestä, yhtä varmasti hän haluaa pitää tuosta kädestä kiinni aivan loppuun saakka. Luota häneen, joka sanoi “Minä nostan, minä kannan ja minä pelastan.”

MARKO SELKOMAA

Puhuttaessa Jumalan ihmeistä mieleeni tulee heinäkuinen torstai-ilta vuonna 1968. Asuimme silloin Heinolassa. Edellisenä syksynä olimme saaneet Heinolan helluntaiseurakunnan rukoushuoneen valmiiksi ja samoihin aikoihin syntyi myös toinen lapsemme. Kesän tullessa olin mukana useilla lasten leireillä. Näissä merkeissä minut oli kutsuttu myös Mäntyharjulle.

Samanaikaisesti olin lupautunut leiriltä käsin yhdeksi illaksi auttamaan Sanan julistuksessa telttakoukseen, joka pidettiin naapuri kunnan maalaiskylässä. Paikkakunta oli minulle outo enkä osannut teltalle, vaan ohjauduin jollekin sivukylään johtavalle tielle. Nähdessäni pariskunnan istuvan tien varressa olevalla maitolavalla päätin kysyä heiltä opastusta teltalle. Yllätyksekseni he kertoivat olevansa aikeissa mennä juuri tuolle teltalle kokoukseen, mutta vaimo oli saanut jonkinlaisen sairaskohtauksen. Pienen huilimisen jälkeen heillä oli tarkoitus palata takaisin kotiin. Mies kuitenkin ehdotti, jospa voisin ottaa heidät kyytiin, niin he neuvoisivat tien ja samalla pääsivät itsekin kokoukseen. Näin me sitten teimme ja koimme kaiken Jumalan johdatuksena ikävästä vaimon sairaskohtauksesta huolimatta.

Kokouksen päätyttyä tarjouduin viemään heidät kotiin autollani ja sen jälkeen suuntaisin matkani takaisin lasten leirille.

Ajaessamme autollani pariskunnan kotia kohti erään mutkan takaa ilmestyi mopoa taluttava mies. Nähdessäni hänet Pyhä Henki sanoi minulle selvästi: ”Pysähdy, minä tahdon pelastaa tuon miehen.” Säpsähdin ja jarrutin hiukan, mutta tilanne tuli niin yllättäen ja samalla sisäinen epäily valtasi mieleni; jospa tämä sittenkin oli vain minun omaa toiveajattelua, sillä olinhan valtavan innostunut voittamaan sieluja Herralle. Nopeasti vaihdoin jalkani jarrupolkimelta kaasupolkimelle, mutta ohittaessamme miehen sain sydämessäni: ”Herra, jos tämä kuulemani ääni oli sinun äänesi, niin salli tuon miehen taluttaa moponsa vielä silloinkin, kun tulen takaisin tätä samaa tietä.”

Saavuttuamme pariskunnan kotipihaan läheisyyteen, vietimme yhdessä pienen rukoushetken. Yhtäkkiä vaimo koki voimakkaan Pyhän Hengen kosetuksen. Kesken rukouksen hän lähti Jumalaa ylistäen juoksemaan pienen pellon yli kohti kotia. Jäyhinä hämäläisinä me miehen kanssa kuitenkin veimme rukouksemme loppuun asti. Rukouksen päätyttyä mies kohotti katseensa ja sanoi: ”Mihinkä se vaimo on hävinnyt?” Osoitin sormellani pellolle päin ja sanoin: ”Tuollahan tuo näyttää menevän, ei muuta kuin mene perään vain.” Mies lähti, mutta ihmetteli vaimon juoksemista, sillä sitä hän ei ollut nähnyt moneen vuoteen. Myöhemmin kuulin, että vaimo täyttyi juuri tuossa hetkessä Pyhällä Hengellä ja siitä johtui hänen ylitse-pursuava ilonsa.

Tämän kaiken keskellä olin jo unohtanut mopoa taluttavan miehen, mutta miten ollakaan, sieltä hän mopoineen ilmestyi autoni eteen yhtä yllättäen kuin muutama hetki aikaisemminkin. Pysäytin autoni ja kysyin mieheltä oliko hänen moponsa mennyt rikki. ”Ei ole, bensa vain loppui”, oli vastaus. Utelin vielä oliko hänellä pitkäkin matka kotiin. ”Ei ole enää pitkä matka, tuolla tuo kotimökki jo näkyy”, hän hissukseen kertoili. Samassa ymmärsin sisimmässäni, että nyt oli tullut totuuden hetki ja niinpä seuraava kysymyksenä olikin: ”Oletteko te jo uskossa Jeesukseen.” ”En ole” ja sitten hetken hiljaisuuden jälkeen mies jat-

JATKUU SIVULLA 5

Talvipäivät 2007

Laulu - ja soittojuhla

Lauantai-illaksi ilmoitettu perinteinen laulu - ja soittojuhla oli vetänyt salin täydeltä odottavaa yleisöä. Eija Merilä toimi luontevana juontajana. Juhlan aiheeksi hän esitti Raamatun sanan: "Kuninkaasta on meidän laulumme". Mottolaulun, "Päännä nostakaa", jälkeen soittajat aloittivat "taivaallisia säveliä"-sikermällä. Sen jälkeen "päästettiin kuoro valloilleen". Se tempaisi yleisön mukanaan voimakkaalla laullalla: "Herran edessä nyt riemuitaan" sekä kahdella muulla kiitoslaululla.

Seurasi useita sooloja. Marko Selkomaan laulu, "Jeesus petä ei!" Petri Kososen säestämänä ja avustamana sai vastakaikua sydämissä. Jatkossa Anita Riihiahon lauloi säveltämänsä ja äitinsä sanoittaman laulun: "Valon tie". Erkki Ahonen lauloi iki-ihanan "Olen kuullut on kaupunki tuolla." Häntä säesti trumpetilla ja myös esitti soolon Tapani Kuperinen, jonka Erkki kertoi olleen aikoinaan oppimassa taitojaan Erkin johtamassa torvisoitto-kunnassa. On ilo, että he vieläkin ovat yhteistyössä musiikin parissa.

Yleisön päästyä mukaan yhteislauluun, seurasi ohjelmassa harvinainen vieras, pia-

notiteilija, Skandinavian maissa tunnettu Maestro, Emanuel (Mani) Mattson. Hän tulkitsi ainutlaatuisella tavallaan sikermän hengellisiä lauluja.

Eija Merilä vei meidät sen jälkeen "via Dolorosalle" voimakkaalla tulkinnallaan.

Mittavan musiikkiohjelman jälkeen astui yleisön eteen Samuli Siren. Hän puhui Joh 14:1 johdolla: "Älköön teidän sydämenne olko murheellinen. Uskokaa Jumalaa ja uskokaa minuun." Hän johdatti meidät näkemään sanomattoman tuskun ja murheen, jota oli kohdannut Afrikassa tehdessään dokumenttifilmiä. Hän sai nähdä myös Jumalan auttavan käden ilmestyvän murheen, kivun ja hädän keskellä. Hän sai

nähdä "Kenian kahdet kasvot". Toisaalta suuri tuska ja hätä, toisaalta Jumalan antama apu ylhäältä. Monin esimerkein hän

Floridan satakieli Anita Riihiahon vieressä. Alla: Floridan Kotikirkon kuoro eräässä tilaisuudessa. Lasse Nieminen, kuoron johtaja, oli silloin pianon takana.

Vieressä erikoisvieraamme Mani Mattsson Eija Merilän kanssa. Veli Mattsson on Suomen ruotsalaisia alkujaan Pietarsaaresta.

todisti, kuinka vielä tänäänkin Jeesus ojentaa kätensä parantaen ja auttaen yliluonnollisella tavalla. Vielä tänään on tie ulos

epäuskosta ja murheesta Jeesuksen kautta. Samuli lauloi puheensa päätökseksi "Sydämeillä Jeesuksen..." Tilaisuus päättyi rukoukseen ja kuoron lauluun. Yleisö hajaantui tuntien tullessa ruokituksi musiikin ja Sanan antimilla.

TERTTU KARHINEN

Jumalan perheenjuhla

"Thunder Bayn Saalem seurakunnassa vietettiin iloista Jumalan perheenjuhlaa 28. tammikuuta. Seitsemän uskovaa tahdoti ottaa upotuskasteen Jeesuksen käskyä ja esimerkkiä noudattaen. Lisäksi yksi henkilö heidän lisäksi siunattiin seurakunnan yhteyteen.

John ja Carole Grabish ovat tulleet hiljakkoin uskoon ja ovat käyneet Saalemissa vakituisesti jo noin kolme vuotta. He toimivat Milla Happonen perustaman Helping Hands-networkin Thunder Bayn kontaktihenkilöinä. Michael ja Chris Tarvudd ovat kolmannen polven suomalaiskodin kasvatteja. Craig Davidson tuli uskoon noin viisi kuukautta sitten ja noin kaksi kuukautta sitten täyttyi Pyhällä Hengellä puhuen uusilla kielillä. Nyt Craig on innokas Herran seuraaja ja opiskelee Saalemin International School of Ministry Raamattukoulussa.

Jacob Cameron on myös kolmannen polven suomalainen. Hänen äitinsä on Christiina (os. Penna). Timo Puiras on pitkän päivätyön Saalem seurakunna

Kastajana toimi vanhimmistoveri John Niemi. John & Carole Grabish, Michael Tarvudd, Craig Davidson, Christopher Tarvudd, Jacob Cameron, Timo ja Becky Puiras

Kasteen jälkeen pastori Marko Selkoma antoi kaikille kastetuille kastetodistukset.

kirjamyynä toimineen Lauri Puiraan nattiin samalla seurakunnan jäseneksi." pojan poika. Hänen vaimonsa Becky siu-

MARKO SELKOMAA

Sisäinen Rauha

Tässä varhain aamutunneilla istuin tietokoneen ääreen ja ajattelin sitä sisäisestä rauhasta, joka meillä on. Joskus ulkonaiset olo suhteet yrittävää riistää meiltä sen rauhan. Pelko yrittää asettua sisimpäämme.

Tässä viime vuonna jouduin todistamaan vaimoni kanssa ikävän tapauksen ja sen ohessa jouduimme todistajaksi käräjiin. Mies, joka on syytettynä uhkasi tapauksen jälkee vahingoittaa meitä ja pelko yritti saada valtaa sydämessäni. Mielenkiintoinen asia tapahtui. Kun olin ajatuksisani ja rukouksessa ulkona pari päivää uhkauksen jälkeen, niin vanha mies tuli luokseni. Hän sanoi minulle, että älä pelkää, sillä Herra on kansassi eikä koskaan jätä sinua. En sen jälkeen ole nähnyt tätä henkilöä. En ollut enenkään nähnyt. Kun nyt sain virallisen käskyn käräjiin todistajaksi, niin silloin muistin sen uhkauksen, mutta vasta tässä kirjoittaessa muistin vanhan miehen tapauksen.

On ilo olla uskovainen ja omistaa se sisäinen rauha joka toisiaan käy yli ymmärryksen. Kuitenkin joskus ulkoa päin sielunvihollinen yrittää syöttää pelkoa ihmiseen.

Psalmissa 56 on jotakin joka ensi katsomalla saattaa näyttää vastakohtaiselta, mutta uskon että se juuri puhuu siitä sisäisestä rauhasta ja rakkaudesta joka karkoittaa pelon.

Psalmi 56

*1. Veisuunjohtajalle; veisataan kuin: “Mykkä kyyhkynen kaukaisessa maassa”. Daavidin laulu, kun fi-
listealaiset ottivat hänet kiinni Ga-*

tissa.

2. Jumala, ole minulle armollinen, sillä ihmiset minua polkevat, joka päivä he sotivat minua vastaan, ahdistavat minua.

3. Joka päivä minun vihamieheni minua polkevat; sillä paljon on niitä, jotka ylpeästi sotivat minua vastaan.

4. Mutta sinä päivänä, jota minä pelkään, minä turvaan sinuun.

5. Jumalaan minä luotan ja ylistän hänen sanaansa, Jumalaan minä turvaan enkä pelkää. Mitä liha minulle tekisi?

6. Joka päivä he vääntelevät minun sanojani, kaikki heidän ajatuksensa tarkoittavat minulle paha.

7. He ahdistavat, he väijyvät minua, he vakoilevat minun askeleitani, sillä he tavoittavat minun henkeäni.

8. Hekö pahuudessaan pelastuisivat? Syökse, Jumala, vihassasi kansat maahan.

9. Sinä olet lukenut minun pakolaispäiväni; pane leiliisi minun kyyneleeni, ovathan ne sinun kirjassasi.

10. Kerran väistyvät minun viholliseni, sinä päivänä, jona minä huudan; minä tiedän, että Jumala on minun puolellani.

11. Jumalaan minä luotan ja ylistän hänen sanaansa, Herraan minä luotan ja ylistän hänen sanaansa.

12. Jumalaan minä turvaan enkä pelkää. Mitä ihminen minulle tekisi?

13. Minulla on lupaus täytettävänä sinulle, Jumala; minä maksan sinulle kiitosuhrit.

14. Sillä sinä pelastit minun sieluni kuolemasta, minun jalkani kompastumasta, että minä vaeltaisin Jumalan edessä, elävään valkeudessa.

Pyhä Henki todellakin tuo

rauhan meidän sydämiimme. Pyhä Henki kirkastaa Kristusta meille ja meidän katsemme nousee hankaluuksien yli Elävään Jumalaan, joka on meidän turvamme ja auttajamme.

Uskovaisena, niin kuin jo mainitsin, on jopa kuivia ja uhkaaviakin hetkiä, mutta Herra ei jätä kun me pysymme Hänessä juurtuneena Jumalan Sanaan, Jeesukseen Kristukseen. Hän todellakin antaa meille elävää vettä. Kuivanakin aikana, kun alkaa ylistää Herraa kiitosuhrilla ja on kuuliainen Pyhän Hengen äänelle, niin siunauksen virrat virtaavat ja me saamme elää Hänen rauhassaan, joka käy todella yli ymmärryksen. Se ei ole olosuhteista riippuvainen.

Kuitenkin joudun usein tutkimaan itseäni Sanan valossa. Sanassa sanotaan Markuksen 9 : 50:”Suola on hyvä; mutta jos suola käy suolattomaksi, millä te sen maustatte? Olkoon teillä suola itsessänne, ja pitäkää keskenänne rauha.”

Uskon, kun meillä on yhteys Jeesuksen Kristukseen ja Sanan valossa tutkimme itseämme, niin Pyhä Henki neuvoa ja opettaa meitä kulkemaan parannuksen tietä kulkemaan.Silloin meillä on myös veljesrakkaus ja keskinäisen rauha.

Olen myös kiitollinen siitä, että veli Jarno Ropponen on saanut olla siunaamassa meitä täällä Sault Ste. Mariessa. Hänen intonsa Jeesuksen Kristuksen ja Sanan tuntemisessa on virkistänyt meitä. Kaikki kunnia kuitenkin kuuluu Jumalalle.

VEIKKO ALOPAEUS

kenin täysin omasta kokemuksestani. Ajattelin, että kerron siitä sitten joskus, jos se on aiheellista.

Kaikki edellä mainittu tapahtui torstai-iltana. Saman viikon lauantai-illan leirinuotiolla sain viestin isäni kuolemasta.

Mopomiestä en ole koskaan tavannut tuon tapauksen jälkeen, mutta jonkin ajan kuluttua eräs seurakuntaamme kuuluva sisar uteli minulta, että olenko rukoillut koskaan kenenkään pelastusta etsivän puolesta maantiellä. Myönsin joskus tehneeni näin. Sitten tuo sisar kertoi kokouksesta, jossa hän oli juuri ollut ja kuullut erään henkilön todistuksen siitä, kuinka Jeesus oli hänet pelastanut. Kuultuani kertomuksen tunnistin siitä heti kyseisen mopomiehen. Hänen todistuksensa oli päättynyt seuraavalaisesti: ” En tiedä kuka tuo mies oli, joka maantiellä rukoili puolestani. En tiedä mistä hän tuli ja minne meni, mutta minulle tuli sellainen vaikutus, että hän olisi ollut jostakin Heinolasta päin. Jos joku teistä joskus tapaa tämän miehen, niin kertokaa hänelle, että Jeesus pelasti minut siellä maantiellä ja olen uskossa.”

Tapahtumasta on kulunut nyt yli 38 vuotta. Tuota päivää en voi unohtaa. Mopomies on varmaankin jo kotona Herran luona. Minä jatkan kilvoitustani uskon tiellä ja pyydän Jumalan armoa osakseni. Kirjoitan ja itken. Olenko mahdollisesti elämässäni voinut joskus vaeltaa Jumalan johdatuksessa.

Kolumni

6,5 miljardia syöjää

Jokainen ihminen tarvitsee ruokaa pysyäkseen elossa. Suurin osa syö monta ateriaa päivässä. Kuinka on mahdollista, että ruokaa riittää tällä maapallolla jatkuvasti? On siis aiheellista rukoilla: ”Anna meille tänäpäivänä meidän jokapäiväinen leipämme” - 6,5 miljardia annosta.

Nykyisin kiistellään, onko Jumalaa olemassa vai onko joku ’älykäs suunnittelija’? Tiedemiehet ovat alkaneet yhä selvemmin myöntää, että on pakko olla joku, joka on kaiken ihmeellisen suunnittelun takana. Tieteen kansanomainen määritelmä onkin, että tiede yrittää tutkia ja selvittää: Kuinka Jumala sen tekee?

Kun lentokone nousee siivilleen Australian Sydneystä kohti Kanadan Vancouveria, koko huikaisevan matkan ajan näkyy alla vain vettä ja muutamia saaria. Vettä on maapallolla suunnattomasti. Lienee Jumala käyttänyt kättään ja vaaksan mittaa suunnittellessaan, koskapa profeetta Jesaja sanoo näin: ”Kuka on kourallaan mitannut vedet ja vaaksalla määrännyt taivaitten mitat? Kuka on kolmannesmittaan mahduttanut maan tomun, puntarilla punninnut vuoret, vaa’alla kukkulat.”

Miksi on niin paljon vettä, ja vain kolmasosa maata? Maastahan leipä lähtee, ei niinkään merestä. Ja Jumala tiesi varmasti jo ennen ihmisen tuloa, että näitä leivänsyöjiä tulee olemaan monta miljardia. Mutta ilmeisesti maa ei tuottaisi leipää, ellei olisi tarpeeksi vettä. Tarvitaan suuret määrät haihtumista, jotta syntyisi pilviä ja maa saisi sateita, jotta vilja kasvaisi. Kyllä Jumala tiesi oikeat mittasuhteet. Ja antoi myös tuulta ja auringon valoa sopivan määrän.

Kun vedenpaisumuksen jälkeen tuli taas kuiva maa näkyviin, Jumala lupasi: ”Niin kauan kuin maa pysyy, ei lakkaa kylväminen eikä leikkaaminen, ei vilu eikä helle, ei kesä eikä talvi, ei päivä eikä yö.” Maa siis antaa riittävän ruoan niin kauan kuin sitä viljellään. Se on Jumalan lupaus, joka ei muutu, olipa syöjiä vaikka 10 miljardia.

Eikä vain ole kysymys ihmisistä, vaan ”Hän antaa ruoan eläimille, kaarneen pojillekin, kun ne huutavat.” Kyllä Jumalan suunnittelu on täydellistä. Kaikki kunnia Hänelle! Jeesus maan päällä ollessaan sanoi: ”Älkää siis huolehtiko sanoen, mitä me syömme, tahi mitä me juomme. Teidän taivaallinen Isänne kyllä tietää, mitä te tarvitsette...Katsokaa taivaan lintuja!”

Mutta onhan paljon nälänhätää maailmassa. Miksei Jumala ole huolehtinut siitä? Tässä Jumala haluaa ilmeisesti käyttää ihmistä. Meidän tulee auttaa toisiamme. Se onkin oikeaa Jumalan palvelemista, että jaamme leipämme nälkäisille ja pidämme huolta köyhistä. ”Minkä olette tehneet yhdelle näistä vähimmistä, sen te olette tehneet minulle”, opetti Jeesus.

Äskettäin ammuttiin avaruuteen uusi tutkimusraketti. Selostaja kertoi, että sen avulla yritetään tutkia, kuinka maapallo on syntynyt ja onko elämää muualla avaruudessa? Sitten hän sanoi, että tällaisia meidän aurinkoja on paljon olemassa, mutta arveli, että elämää tuskin löytyy mistään muualta kuin maapallolta. Emme pysty kuvittelemaan, kuinka valtavista mitoista ja määristä on kysymys. Entä sitä, että vain maassa on elämää! Maassa kasvaa vilja, on vihreää ja sinistä, lämmintä ja kylmää, valoa ja pimeyttä sopivassa suhteessa. Uskomatonta suunnittelua!

Kuinka kaikki tämä voi olla olemassa? Raamattu sanoo: ”Hänessä luotiin kaikki... kaikki on luotu hänen kauttansa ja häneen, ja hän on ennen kaikkia, ja hänessä pysyy kaikki voimassa.” Kenestä on kysymys? Jeesuksesta, Jumalan Pojasta.

Monet halveksivat kristittyjä ja pitävät heitä voughottajina, mutta Jeesukseen uskovat ovat ikuisen Jumalan erityissuojeluksessa. Jeesuksen seuraajilla on Jumalan väkevä apu tässä ajassa ja ikuinen Jumalan valtakunta tämän lyhyen maallisen elämän jälkeen.

Jokaiselle tulee se hetki, jolloin leipä enää jatka elämää. On kuoltava. Onnellinen se, jonka turvana silloin on kaiken suunnittelija ja luoja, Kaikkivaltias Jumala.

Teollistuneiden maiden kansat muodostavat noin 6 prosenttia maailman asukkaista – ja me käytämme noin 80 prosenttia maailman luonnonvaroista. Kuvataksemme tätä, kuvitelkaamme 100 ihmistä ja 100 leipää. Kuusi meistä saisi 80 leipää ja loput 94 vain 20 leipää. Tämä on totuus siitä, mitä teemme tänä päivänä.

Talvipäivät Floridassa

JATKOA ETUSIVULTA

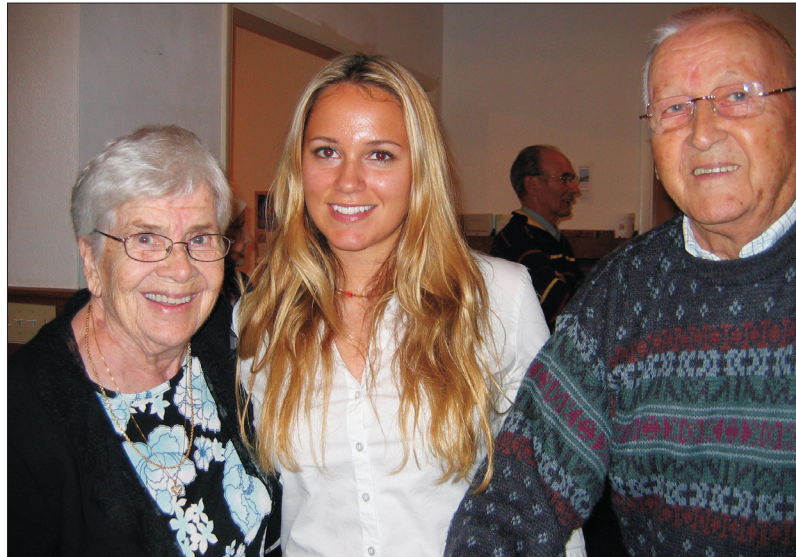
pysähdytti kuulijan ajattelemaan ja tutkimaan, että kannanko tunnollani anteeksiantamattomuuden raskasta taakkaa. Pyhän Hengen vaikuttamassa ilmapiirissä oli hyvä tehdä parannusta Herran edessä näillä alueilla. Sirkkan välittämä sanoma oli meille ajankohtainen. Se todella antoi oikean alkusoinnun juhlaamme. Saimme kuulla rakastavan Mestarin äänen.

Matti Vuorinen, Sirkka Partasen pikkuveli, jatkoi samassa hengessä ja samoilla alueilla puhuessaan Jumalan armosta kahdella raamatutunnilla ja yhdessä kokouksessa. Jumalan Sanan valossa tulimme näkemään kuinka armottomia olemme olleet yksilöinä ja jopa herätysliikkeenä Jumalan armon tulkitsijoina. Armo on armoa, sitä ei voi ostaa eikä ansaita. Matin viestittämä sanoma pysähdytti kuulijan anomaan Jumalalta sellaista armoa, että voimme työssämme toimia Raamatun hengen mukaan eikä opittujen tapojen mukaan, jotka niin usein pohjautuvat ihmisen tulkintaan ja tietämättömyyteen. Sanan opetus on: Meidän tulee kasvaa armossa. Ei tarvitse hävetä sitä, että tunnustamme tehneemme virheitä menneinä aikoina. Armo vapauttaa ja armo kantaa - kantaa perille saakka. Pysytään siis armon alla.

Edellä mainituista, ja Niilo Mäenpään raamatutuneista, lisää toisaalla lehdessämme ja mahdollisesti seuraavassa numerossakin.

Vaikka matkat ovat pitkiä ja vaivalloisiaakin, niin kyllä kannatti olla Talvipäivillä Floridassa. Tulimme siunatuiksi ja viritetyiksi. Jatetaan sitä kesällä Torontossa.

LAURI KARHINEN

Talvipäivillä oli kaikenikäisiä: Ylhäällä vas. Elma ja Yrjö Kainu tyttärensä tytön kanssa.

Ylhäällä oik. Milena Autero pappansa Mauri Saaren sylissä toivottamassa Ruotsissa syntynyttä Esther Kososta tervetulleeksi tälle mantereelle. Estherin äiti, Caroline Kosonen näyttää nauttivan ensimmäisistä Talvipäivistään. Kosokset ovat Thunder Bayn uusia työntekijöitä.

Viereisessä kuvassa nuoria sekä tältä mantereelta ja Suomesta. Olivat kuulema valvo-neet edellisen yön ja silti vielä näin pirteitä.

Radiolähetys muutti Jani Verrian elämän

Jani Verria kiersi varovasti radion pyöreää, kulunutta ja tahraista kanavanvalitsijaa. Äänen voimakkuus oli pidettävä pienenä ettei kukaan kuulisi. Albanian valtion omistama radio lähetti suurimmaksi osaksi puolueen tiedotuksia sekä partisaani- ja isänmaallista musiikkia. Jani etsi varsin usein ulkomaisilta kanavilta kaunista, klassista musiikkia. Se oli tuohon aikaan ehdottomasti kielletty. Mikäli joku tavattaisiin suorittamasta tätä "rikosta" seurasi siitä oikeudenkäynti joka johti vankila- tai työleirituomioon.

Jani Verria oli töissä pienessä kylässä, Roskovecin kaupungin läheisyydessä. Kaupunkia ympäröivät suuret öljykentät. Kymmeniä tuhansia miehiä uurasti öljynporaus-torneilla ja huolto- ja varastorakennuksissa. Työ oli erittäin raskasta ja vaarallistakin. Öljykentän kaasurajähdykset veivät kymmenien miesten hengen.

Janin kyläyhteisössä pidettiin vuonna 1967 kansankokous. Lähes kaikki kylän aikuiset kerääntyivät elokuvateatteriin.

- En tiennyt miksi piti mennä kansankokoukseen. Melko pian kokouksen alun jälkeen ihmiset alkoivat puhua minua vastaan. Eräs nainen nousi takaani ja puolittain huusi: "Jani Verrian bibliografi on kokonaan musta. Siinä ei ole lainkaan valkoista!" Minulle selvisi, että ainoa syy kansankokoukseen olin minä. Heidän mielestään olin länsimäinen. Kuuntelin radiosta kaunista musiikkia. Se oli kuin vastapaino raskaaseen ja uuvuttavaan työhön. Ulkomaiset ohjelmat olivat kuin kanavia ulos painostavaan, rikin hajuiseen ympäristöön. Sain kurinpidollisen rangaistuksen. Menetin työpaikkani vuodeksi. Perheenä saimme kuukaudessa käyttöömmme noin euroa vastaavan määrän rahaa. Meillä oli aina nälkä. Rangaistus kohtasi koko perhettäni. Rangaistusjakson päätyttyä en halunnut mennä enää samaan työpaikkaan. Muutimme lähelle

Fierin kaupunkia. Menin töihin kalanjalostustehtaalte.

Tärkeä radiokanava löytyi

Eräänä iltana Jani löysi vahingossa radiokanavan jolta Trans World Radion (TWR) - järjestön lähettämät, hengelliset radio-ohjelmat kuuluivat. - Käännellessäni kana-

Stalinin patsasta kuljetetaan pois Tiranasta, Albanian pääkaupungista

vanvalitsinta kuulin kaunista musiikkia. Palasin nopeasti takaisin ohittamani aseman kohdalle. Musiikkia oli todella kaunista ja puhdassointista. Merkitsin aseman numeron

Kurakkojen kautta paratiisiin

Monta viikkoa jatkunut sade oli pehmittänyt maantiet yhdeksi kuravelliksi. Tansanian itä-länsi suunnassa oleva päätie oli lähinnä huono pila. Parhaalla tahdollakaan sitä ei enää voinut kutsua maantiekseksi. Mutta tuota mutauraa pitkin olimme ajelemassa kohti itää, Dar es Salaamia, ja rannikkoa. Olimme jo matkanneet aamupäivän ja väsymys alkoi tuntua rattia väännelessä, mutta vielä oli edessämme 150 kilometriä, ennekuin pääsimme yöpaikkaan.

Nuo 150 kilometriä ei unohdu mielestäni. Tasainen sade jatkui koko ajan ja tie muuttui lähinnä jokea

muistuttavaksi väyläksi. Ajovauhti vastaavasti matalaksi. Mitä oli rapakoiden alla, ei voinut etukäteen ennustaa ja jos erehtyikin hiukan kiihdyttämään laajan rapakon kohdalla niin varmaan juuri silloin pohjalla oli iso kuoppa, joka nytkäytti autoa ja matkustajia ikävästi. Harmaa tihkuinen sää ei mitenkään lisännyt tunnelmaa ja aika ajoin meidän kolmen matkustajan kesken vallitsi syvä hiljaisuus. Jos tie nousikin hiukan ylemmäksi ja pääsimme eroon joen pohjalta, niin tilanne ei juurikaan parantunut kun savikokkareet tunkeutuivat renkaiden uriin saaden auton luistelemaan kuin jään pinnalla. Ohitustilanteet olivat seikkailu sinänsä. Silloin oli pakko hiukan lisätä vauhtia, että pääsisimme

isojen rekkojen ohi. Kun vauhti lisääntyi, ruskea vesimassa nousi jo konepellin päälle ja olo tuntui entistä epämukavammalta. Niin vaikeaa taivalta en ole koskaan enkä missään ennen ajanut. Vaikka Tansaniassa olemme kolonneet monenlaisia teitä, niin tämä oli aivan pohjanoteeraus.

Pikkuhiljaa matka kuitenkin eteni. Meillä oli onnea, nimittäin pikkuautolla pääsimme pujahtamaan ohi tielle kaatuneiden rekkojen tai kiertämään kerta kaikkiaan läpipääsemättömiä paikkoja. Jossain vaiheessa sade sitten lakkasi ja tie nousi ylemmäksi ja tien pohja parani ja ajo eteni reippaammin. Tiesin, että viimeiset 50 kilometriä ovat päällystettyä tietä ja sitä odottelim-

SAM JA PÄIVI
TUOKKOLA

me todella hartaasti ja pitkään. Tuon sadan kilometrin matkaan meni reilut neljä tuntia! Auto oli niin kurassa kuin vain voi, ja moottoritilaan mennyt kuravesi höyrysti konepellin alta. Tuntui, että auto ei kestäisi yhtään enempää tätä räkkiä. Mutta vihdoin ja viimein saavuimme asfaltin päähän ja loppumatka sujuikin jo vihellellä. Päästyämme majatalon pihaan, en meinannut saada kangistuneita sormiani suoriksi ja irti ratista!

Aamulla meitä odotti miellyttävä yllätys. Majatalon yövahti oli pessyt auton ja se kiilteli kuin uusi, suorastaan houkuttellen taas matkaan! Oli mukava jatkaa matkaa

levänneenä ja kaikin puolin puhtaina.

Parin päivän päästä olimme perillä matkamme tavoitteessa. Olimme ajaneet kurakon kautta rannalle ja saapuneet paratiisiin! Päivän synttäripäivä oli käsillä. Kukat kukkivat ja linnut lauloivat. Edessä kimalteli turkoosin värinen meri. Lämmintä riitti. Totesimme, että kannatti tulla. Vaikka taival oli vaikea, niin matkan päässä kaikki matkan rasitukset jo unohtuivat. Ystävät olivat lahjoittaneet synttärilahjaksi yhden päivän paratiisiin. Herkullisen meriruoan tuoksua lautasilla edessämme totesimme, että tuon hetken arvo ja nautittavuus lisäntyi huomattavasti, kun peilasi

sitä koettelemaan matkaan, jonka olimme läpäisseet.

Elämässä meillä on kaikilla omat kurakkomme, koettelevat taipaleet, jotka on mentävä läpi. Taival on joskus vaikea, voimat vähenevät ja sanatkin muuttuvat vain huokaukseksi. Joskus on vain syvä hiljaisuus jäljellä ahdistuksen ja tuskan painaessa kuumeisesti päälle. Paikat likaantuvat, kura tunkeutuu sisään, puhdas olo on kaukana. Mutta aina tilanne jossain vaiheessa helpottuu ja perusta allamme vahvistuu. Taival jatkuu taas helpommin. Kun paikat saadaan puhtaaksi ja jäsenet levossa virkeiksi, niin matkanteko tuntuu taas luistavan.

Jossain vaiheessa matkan teko saa jopa viheltelemään ja mieli tuntuu kevyeltä ja iloiselta. Matka on kuitenkin aina matka ja tavoitteena on päästä matkan päähän, perille.

Kristuksen seurassa meillä on selvä matkan päämäärä, paratiisi, -ilon, riemun ja rauhan paikka. Siellä matkan vaikeat unohtuvat lopullisesti ja kangistuneet sormet, jalat, kädet, ne kaikki oikeavat ja vaivat loppuvat. Eteemme katettu ateria suuressa juhlassa alkaa...eikä lopu vuorokauden kuluttua, vaan jatkuu ikuisesti.

SAM TUOKKOLA

pienelle paperinpalaselle. Tungin paperin piiloon oven karmin rakoseen. Seuraavana iltana etsin jälleen aseman, mutta nyt siitä kuului albaniaa puhuttua. Ihmettelin miksi ulkomainen asema lähettää ohjelmaa albaniankielillä. Kuuntelin tarkasti ja kuulin, että ohjelmassa puhuttiin siitä kuinka Jeesus antaa synnit anteeksi kaikille jotka uskovat Häneen. Kuulin kerrostalon käytävästä pienen kolahduksen. Siirsin aseman nopeasti albanian valtion asemalle. Käytävässä ei kuitenkaan ollut ketään. Kyyhky oli istahdanut ikkunalaudalle. Seuraavana päivänä kuuntelin samaa kanavaa. Ohjelmassa kerrottiin kuinka kristittyjä vainottiin Rooman keisarien aikana. Puhuja kertoi myös kuinka kristityt kestivät vainot eivätkä kieltäneet uskoaan. Muutaman päivän kuluksa kuuntelin jälleen radiota. Miehen puhuessa Raamatun sanaa sydämeeni syntyi usko, ilo ja luottamus Jumalaa kohtaan. Sisimmässäni puhkesi uusi elämä. Olin saanut syntini anteeksi. Olin kuin uusi ihminen, kertoo Jani Verria.

Ystävä oli henkilökohtainen vakooja

Kalanjalostustehtaalla Jani päätti kertoa evankeliumia työläisille. - Erään kahvituon aikana lähes sata työläistä kuunteli kun kerroin helle evankeliumin ihmeellisestä ja muuttavasta vaikutuksesta. Tiesin, että tällainen toiminta oli vaarallista, mutta en tiennyt, että se oli hengenvaarallista. Minulla oli hyvä ystävä. Luotin häneen. Myöhemmin sain tietää, että ystäväni oli minun henkilökohtainen vakoojani. Työpaikalla tuli tuostakin

mahdollisuuksia kertoa Jeesuksesta. Sain useita kertoja vakavia varoituksia. Minua peloteltiin ja syytettiin, että kuuntelen joka ilta "Lontoon radiota". Rukoilin ja muistelin kuulemiani Raamatun jakeita. Mielessäni oli myös kertomukset kristittyjen rohkeudesta Rooman vainojen aikana. Jumala varjeli ja suojeli minua harki vaikkeiden vuosien.

Albanian diktaattori Enver Hoxha kuoli 1985. Ihmiset itkivät surusta, toiset pelosta. Muutos oli tulossa.

- Minulla on nyt Raamattu jota voin lukea joka päivä. Iloitsen uusista uskovoista ja seurakunnista. Toisinaan olen kuitenkin huolissani. Tuntuu, että uskovat eivät ota kristillisyyttä vakavasti ja syvällisesti. Vaikka nyt ei ole vainoa on kristityillä kuitenkin suuria vaaroja. Materialismi ja rahan perässä juokseminen on vaarallista. Se vie sydämeistä ilon ja pelastuksen riemun. Meidän tulee kasvaa ja juurtua syvälle Kristukseen.

EERO KETOLA

Albaniaan suunnattu radiolähetys muutti Jani Verrian elämän keskellä diktatuuria.

Taustaa Jani Verrian elämälle

Diktaattori Enver Hoxhan johtama Albania aloitti vuonna 1947 toiminnan jonka tarkoitus oli tuhota kaikki toisinajattelijat. Ihmiset polttivat Raamattunsa pelätessään vainoa. Vuonna 1967 ainoa Albaniasta ulkomaille kantautunut uutinen oli maan julistautuminen "maailman ensimmäiseksi, ateistiseksi valtioksi". Uskontojen julkinen, ja yksityinen harjoittaminen oli ehdottomasti kiellettyä. Tottelemattomat rangaistiin pitkällä vankeustuomioilla tai heidät teloitettiin.

Salainen poliisi piti jokaisesta kansalaisesta salaista asiakirjaa, bibliografiaa. Mikäli ihmisten tai maantieteellisten paikkojen nimet viittasivat uskontoon ne oli muutettava. Kaikki kirkot ja moskeijat tuhoettiin tai niiden käyttötarkoitus muutettiin. Vuonna 1992 maan politiikka muuttui. Maahan virranneet länsimaiset lähetys- ja avustustyöntekijät kohtasivat lohduttoman näyn. Ihmiset olivat apaattisia, lohduttomia, näköalattomia ja köyhiä.

Albaniassa oli vuonna 1991 vain muutamia kristittyjä. Nyt maassa on noin 15 000 evankelistaa kristittyä ja parisataa seurakuntaa.

Trans World Radio - aloitti kristilliset radiolähetykset Albaniassa vuonna 1969. Radioasema ehti lähettää ohjelmia lähes kahdenkymmenen vuoden ajan ennen kuin se sai ensimmäisen palautekirjeen Albaniasta.

Tartu kiinni iankaikkiseen elämään

Tällä palstalla kerrotaan lyhyesti Jumalan pelastussuunnitelma ja neuvotaan, kuinka tullaan Jumalan lapseksi.

1. Jokainen ihminen on syntinen.

“Sillä kaikki ovat syntiä tehneet, ja ovat Jumalan kirkkautta vailla.” (Room. 3:23). Synti hukuttaa ihmisen kado-tukseen.

2. Jumala rakastaa sinua.

“Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä.” (Joh. 3:16).

3. Jeesus on ainoa pelastaja. “Eikä ole pelastusta yhdessäkään toisessa, sillä ei ole tai-vaan alla muuta nimeä an-nettu, jossa meidän pitäisi pelastuman.” (Apt. 4:12)

4. Sinun tulee katua syntejäsi, pyytää anteeksiantoa ja uskoa Jeesuksen sovitustyöhön ristillä ja henkilökohtaisesti vastaanottaa Jeesus Kristus Herraksesi ja Vapahtajaksesi.

Kun otat Jeesuksen vastaan, sinusta tulee Jumalan lapsi. “Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä.” (Joh. 1:12). Tätä kutsutaan uudestisyntymiseksi. “...joka ei uudestisynny ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa.” (Joh. 3:3).

5. Rukoile näin:

Herra Jeesus, minä ymmärrän, että olen syntinen, ja uskon, että Sinä kuolit ristillä minunkin puolestani. Haluan nyt avata sydämeni oven ja ottaa Sinut vastaan Vapahtajakseni ja Herrakseni. Hallitse Sinä kaikkea tästä lähtien ja auta minua elämään Sinun tahtosi mukaan.

Jos olet rukoillut tuon rukouksen todella vilpittömästi, sinä olet nyt Jumalan lapsi, pelastettu ja matkalla iankaikkiseen elämään.

Uskomuksista uskoon

Emme käsittele nyt luonnollista uskoa; sitähan on jokaisella enemmän tai vähemmän: uskoa aikatauluihin, työhön, liikenteeseen ja koulusta selviämiseen, samoin kuin perhe- ja talouselämän ja lu-kuisten muiden arkielämän ratkaisuihin.

Keskitymme tutkimaan hengellistä uskoa, jonka omistaminen on luonnollista uskoa tärkeämpi siksi, että vain sen avulla saavutamme iankaikkisen elämän.

Ihmisillä on paljon olettamuksia, uskomuksia, jotka eivät kuitenkaan pelasta, koska ne eivät ole Jumalan Sanan, Raamatun, ilmoitamaa uskoa. Jumalan elävä Sana yksin sekä synnyttää, että kasvattaa elävää, vapauttavaa, uudeksiluovaa ja parantavaa uskoa.

Lasikaappiuskolla tarkoitetaan asennetta, jossa uskonnolliset asiat ovat vain juhlaikäyt- tää varten. Vain erikoistilanteissa otetaan esille Raamattu tai kutsutaan pappi. Muulloin Jumalalla ja rukouksella ei juuri ole tilaa vuo- siin, jopa vuosikymmeniin.

Kuulousko on sitä, että kuullaan uskovista ihmisistä mitä merkillisimpiä huhuja, jotka usein ovat negatiivisia ja perättömiä.

Hätäjarru-uskossa mennään vauhdilla elä- män rataa ilman Jumalaa, mutta vaaran, sairau- den tai onnettomuuden kohdatessa tartu- taan rukouksen hätäjarruun - jos ehditään.

Pelkkä totenapitäminen ei myöskään ole pelastavaa uskoa. Suomen Evankelis Luterilai- nen kirkko teetti syksyllä -03 Suomen Gallu- pillä tutkimuksen kansan suhteesta Raamat- tuun ja Jeesukseen. Tutkimuksesta ilmenee, että “puolet suomalaisista suhtautuu Jeesuk- seen henkilökohtaisena Vapahtajana.” Mutta kun kysyttiin, onko ko. henkilö uudestisynty- nyt kristitty, jolla on henkilökohtainen suhde Jeesukseen, prosenttiluvuksi tuli vain kahdek- san. Tuota asennetta voi verrata vaikkapa sii- hen, että määrätty lääke voisi parantaa, mutta kun ei nauti sitä, voi kuolla. Tai uskoo, että vesihanasta saa raikasta vettä, mutta kun ei nauti sitä, kuolee janoon.

Taikausko voimistuu erikoisesti länsimais- sa. Miljoonat ihmiset etsivät vastauksia horo- skoopeista, korteista, kristallipallosta ja qui- jalaudasta. Asian tekee pelottavaksi se, että noiden “leikkien” taustalla vaikuttavat todel- liset saatanan voimat, riivaajat ja henkivallat, joista Jumala varoittaa. 5 Moos 18: 10-12.

Jälleensyntyminen on myöskin suosittu us- komus. Jumalan Sana ei kuitenkaan anna pie- nintäkään tukea sille, että sielu siirtyisi kuo- lemassa toiseen ihmiseen tai eläimeen. Meillä on yksi ainoa elämä, jonka aikana meidän tu- lee ratkaista iankaikkinen olotilamme. Usko jälleensyntyymiseen antaa ihmiselle turhan, pettävän toivon tulevaisuudesta.

Kollektiivisessä uskomuksessa luotetaan yleiseen mielipiteeseen, enemmistön asenteeseen. Noan päivinä tiede sanoi, että vettä ei voi tulla niin paljon, että tuo jättiläisarkki lähtisi vesille, eikä varsinkaan niin paljon, että

Pastori, kirjailija
Tuomas Jäntti

arkin ulkopuolelle jääneet hukkuisivat. Tuo- yleinen mielipide, kollektiivinen usko, ei pe- lastanut Noan aikalaisia.

Samoin ei nyt pelastu jos uskoo:

-että ihminen pelastuu hyvyytensä perus- teella

-että ei kai kuolleista heräämistä ja vii- meistä tuomiota tulekaan

-että kaikki uskonnot johtavat seuraajansa samaan päämäärään

-että eihän Jumala voi olla niin julma, että hän lähettäisi toiset iankaikkiseen kadotuk- seen

Kaikki edellämainitut uskomukset ovat vain estämässä todellisen uskon syntymis- tä. Niinkuin myös se, että pitää totena vain aisteilla tiedostettavat asiat ja arvot. Kuiten- kin Jumalan Sana ja ihmisten kokemukset to- distavat monista yliluonnollisista totuuksista. Pelastavan uskon este on myös se, että vihol- linen sanoo: -Sinä olet niin syntinen ja paha ihminen, ettei Jumalakaan sinua enää rakasta. Et sinä voi muuttua; ei sinulle kuulu Jumalan armo.

Mistä tunnistaa pelastavan uskon?

Siitä, että ihminen on tietoisesti ottanut vastaan Jeesuksen; on tunnustanut Hänelle syntinsä ja tahtoo päästä niistä vapaaksi Jee- suksen antaman voiman avulla. Raamattu sanoo: “Mutta kaikille, jotka ottivat Hänet (Jeesuksen) vastaan, Hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi.” Joh 1:12. Jeesus Kristus on kuollut puolestamme Golgatan ristillä. Hänen pyhä, synnitön verensä on vuotanut syntiem- me sovitukseksi. Katuva syntinen saa uskoa kaikki syntinsä anteeksi Jeesuksen Kristuksen nimessä ja veressä. Ihminen kokee elämänsä suurimman ihmeen, uudestisyntymisen yl- häältä. (Joh 3:1-8) Sydämen täyttää Jumalan rauha ja pelastuksen ilo. Pelastettua eivät enää hallitse synnin voimat, eivätkä vangitse harha- uskomukset. Elävän uskon voima alkaa näkyä

myös ulkonaisessa elämässä. Rukouksesta, Ju- malan Sanasta, uskovien yhteydestä, todista- misesta ja Jumalan valtakunnan työstä tulevat keskeiset, elämän syvän mielekkyyden vaikut- tavat asiat ja arvot.

Jumalan Sana ei aseta pelastuksen ehdok- si älykkyysosamäärää, ei uskonnollisuutta, ei ikää, ei olosuhteita, vaan yksinkertaisesti us- kon Jeesukseen, niinkuin luemme Joh 2:16:

“Niin on Jumala maailmaa (sinua) rakas- tanut, että Hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka Häneen uskoo, hukku- isi, vaan hänellä (sinullakin) olisi iankaik- kinen elämä.”

Näin pelastui teologi Nikodemus (Joh 3: 3- 8), samoin terroristi Jeesuksen vierellä ristillä (Luuk 23:39-43), niin myös liikkeenharjoitta- ja Lyydia Filippiissä (Apt 16:14,15) ja armeijan upseeri Kornelius (Apt 10:43-48) ja miljoonat heidän jälkeensä. Ja näin sinäkin pelastut.

Kuuntele ja lue Jumalan Sanaa. Se synnyt- tää sinussa uskon. Jeesus rakastaa sinua. Hän odottaa sinua yhteyteensä tänään. Ja Hän odottaa sinua taivaaseen, joka tulee olemaan täynnä riemuitsevia, maan päältä vapautettu- ja ihmisiä. Taivaassa tulee olemaan vain va- paaehtoisia, onnellisia pyhiä, jotka kokivat Jumalan iankaikkisen rakauden pyhän veto- voiman.

Jos sinulla ei ole tilaisuutta mennä hen- gelliseen kokoukseen tai jos sinulla ei ole ke- tään, jonka kanssa voisit rukoilla, voit ru- koilla myös yksin siellä, missä juuri nyt olet. Rukoile vaikka seuraavilla sanoilla: -Tule Jeesus minun sydämeeni. Anna minulle kaikki minun syntini anteeksi. Kiitos Jeesus, että Sinun pyhä veresi puhdistaa minut kai- kesta synnistä. Kiitos, että annat minulle voi- man tulla ja elää Sinun lapsenasi. Aamen.

On tärkeää, että pääset yhteyteen jonkun uskovan kanssa. Jos sinulla ei ole ketään sel- laista tiedossa, ota yhteys tämän lehden toi- mitukseen.

PASTORI, KIRJAILIJA TUOMAS JÄNTTI

TODISTAJAN E-MAIL OSOITTEET

todista@smartt.com

todistaja@telus.net

Lahjoitukset ja testamentit

Helluntaiseurakunnat ja Mission Press Society toimivat lahjoitusten turvin. Seurakunnat tekevät arvokasta työtä suomalaisten hyväksi. Mission

Press Society julkaisee Todistaja- lehteä ja pyrkii painetun sanan avulla auttamaan ihmisiä saamaan kosketuksen elävään Jumalaan. Sekä seurakunnilla että Mission Pressillä on Revenue Canadian myöntämä

veronumero, joka oikeuttaa verovähennykseksi kelpaavan kuitin kirjoittamiseen.

Lahjoituksista ja testamenteista saadut varat käytetään kristilliseen työhön.

Hannu ja Milla Happonen Vancouverissa

Hannu ja Milla ovat lähettejämme Ukandassa, Afrikassa. Tammi- helmikuun vaihteessa he olivat vieraina Vancouverin Mission Festissä ja samalla palvelemissa lähettäjäseurakuuntaansa, Kotikirkkoa. Todistajalla oli tilaisuus haastatella Hannua seuraavaasti:

Millaisena koet tämän päivän lähetystyön aidsin ja sotien raatelemassa Afrikassa?

Siellä vuosia toimineena tajuan, että työn tulee olla kokonaisvaltainen. Ei riitä, että vain julistamme sielun pelastusta, vaan autamme myös ihmisiä pääsemään siitä "helvetistä", missä he täällä elävät. Sielun pelastus on tietenkin tärkein, mutta Jumalan Sana voimallisesti kehottaa huolehtimaan myös ajallisen elämän tarpeista puutteessa olevia. Apostolit Jaakob ja Johannes erikoisesti painottavat kirjeissään tätä puolta. Tämä on myös Jeesuksen selvä ohje seuraajilleen. Jeesuksen esimerkki evankelioimisesta on kokonaisvaltaisen työn kannalla.

Vallitseva mielipide lehdistössä näkee Afrikan aidsongelman toivottomana. Puhutaan jopa ihmiskadosta Afrikassa. Kuinka sinä tulkitset nämä tilanteet?

Länsimaissa tilannetta pidetään toivottomana. Viime elokuun Aids Konferenssi Torontossa kuvasti toivottomuutta Afrikassa. Ukanda, työkenttämme, on ollut valoisa esimerkki taistelussa aidsia vastaan. Siellä on saavutettu tuloksia. Tilastot menneinä vuosina osoittivat suunnan muutosta. Nyt kuitenkin on

tapahtunut käännös pahenpaan suuntaan. Yksi syy on tietämättömyys. Siellä on aids lääkkeitä. Ihmiset luulevat, että nuo lääkkeet parantavat taudin, mutta totuus on, että aids lääkkeet eivät paranna tautia, vaan lisäävät ihmisen vastustuskykyä sairauden oireita vastaan. Tilastot ovat peloittavia. Joka päivä 5700 ihmistä kuolee aidsiin Afrikassa. Yksi syy on, ettei tehdä kaikkea, mitä voitaisiin tehdä. Seurakunnat eivät tee mitään ne voisivat ja mitä niiden tulisi tehdä.

Luuletko, että tulevaisuudessa kehitetään joku ihmelääke, mikä pelastaa tuon toivottomalta näyttävän tilanteen?

80-luvulla ajateltiin voitavan kehittää rokote aidsia vastaan, mutta se oli utopiaa. Ajatellaan esimerkiksi syöpää. Se on ollut keskuudessamme paljon pitempään kuin aids. Syöpää poistavaa rokotetta ei ole keksitty vielä, mutta on kehitetty tehokkaita hoitoja. Samoin on aidsin kanssa, on kehitetty hoitomenetelmiä. Joitakin vuosia sitten aidsiin sairastunut eli keskimäärin vain yhdeksän vuotta sen jälkeen. Nyt tuo luku on 17 vuotta! Jotain vielä parempaa voi olla tulossa. Emme elä toivottomuudessa. Tänään haluamme auttaa mahdollisuuksiemme mukaan niitä, jotka ovat saaneet tartunnan. Herran avulla jatkamme kokonaisvaltaisen työnäkymme toteuttamista.

Kiitämme kaikkia seurakuntia ja yksityisiä tuestanne työssämme.

LK

Kauniin portin ihme

*On Jumalan temppeli vuorellansa
ja on koittanut hetki rukouksen.
Moni siirtyy arkihuolistansa
suojaan pyhäkön hiljaisen hartauden.*

*Myös hänet kannetaan paikoillensa,
mies rampa jo kohdusta äityen.
Kaunis Portti on suojaava varjoinensa
tuota poloista, pyytäjää almujen.*

*Moni kulkee ohitse mietteinensä,
joku heittää katseen säälivän.
Joku, luopuen omista pyyteistänsä,
suo lantin avuksi kärsivän.*

*Taas lähestyy kaksi miestä tuolla.
rampa tarkkailee, almua toivoen.
Ei asunsa ulkoinen heitä puolla
haltijoiksi maallisen rikkauden.*

*"Nyt he minuun jo silmänsä kiinnittävät.
Outo voima heillä on katseissaan.
Minut aivan kuin säälivillä piirittävät,
ehkä laskevat antinsa hopeessa."*

*"Ei kultaa ole, ei hopeata,
mies, sinulle tarjotaksemme,
vaan nimi on suuri ja pelastava
annettu auttajaksemme.*

*Tässä nimessä, mies, nyt nouse ja käy!"
Näkee kansa Jerusalemin,
kuinka Jumala armollaan ennättäy
kohtaamaan rampaa temppelin.*

*Mies nousee ja käy, hypähdellen niin,
ylityksensä kohooa taivaasiin.
--Oi ystävä, ihmeitä aikaansaa
se usko, min Jeesus vaikuttaa.*

APT. 3:1-11

HELVI KUPARINEN, NOIN V. 1960

Under the mango trees

Early in the dark African morning we suddenly felt how everything was gently swaying back and forth. We glanced startled at each other over the breakfast table where the cups and dishes were clinking against each other. This earthquake was not a violent shaking but felt like a mother rocking a child in a crib.

This is how our trip began to northern Uganda. We had already visited Dolwe Island, a four hour boat ride on Lake Victoria and a prison located at the source of the world's longest river (Jinja) that winds its way from Uganda emptying itself into the Mediterranean Sea 6,695 km away, passing through Sudan where the White Nile joins the Blue Nile.

The first night in the north was the hottest I have experienced during the 12 years spend in Uganda. It was around 38 degrees without a hint of wind. Our bodies were pouring sweat as we tried to cool ourselves by pouring water over ourselves or covering ourselves with water soaked towels.

We traveled to some of the over 200 IDP (Internally Displaced Person) camps to distribute clothes and where the extremely gifted musicians from Finland performed. It was a first for the

occupants of the camps. The regular visitors to the camp were the terrorists ironically called the Lord's Resistance Army who had come there to kill, maim and abduct innocent civilians (especially children). In the bleak existence that they experience we brought some light of hope by allowing them to sing and dance to the music letting them know that someone still knows and cares that they exist. This was repeated in other camps under the large mango trees that provided some relief from the hot African sun that beat down on us in the north as well. The gigs under the mango trees was a first.

HANNU HAPPONEN

Talvipäivät Floridassa

Talvipäivien avajaiskokous torstai-ilta-na Lake Worthin Kotikirkossa Floridas-sa aloitettiin perinteisesti laululla: "He saapuvat juhlimaan idästä ja lännestä". Jos missä, niin tämän mantereen juhlilla se pitää paikkansa; tullaan kaukaa ja tullaan kaikilta ilmansuunnilta. Merkillistä kuinka tuo vanha laulu antaa juhلاميeltä jokaisen juhlan alkuun. Siihen on niin totuttu. Lienee sellainen traditio, johon ei väsy. Juhlien isäntä, Hannu-Heikki Hyppönen laulatti seuraavaksi juhlien tunnuslaulua: "Päännä nostakaa". Hannulla on erikoinen valloittava kyky saada kansa mukana ja niin laulu soljui kuin vuolas virta.

Pastori Hyppönen luki juhlan aloitustekstin Luukkaan 21:28 mukaan: "Roh-

Vasemmalla: Hannu Haukka ja äitinsä Anneli, kolmantena IRR-TV:n talouspäälikkö Heikki Lindfors.

Ylhäällä: Majoitusmesterit: Antti ja Eine Rahko

Vieressä: Paavo Korpela. Ylhäällä veljet Matti Vuorinen ja Teuvo Valkama veljellisessä neuvottelussa.

kaiskaa itsenne ja nostakaa päännä". Sana, rohkaiskaa, voidaan tulkita yhtä hyvin RYHDISTÄYTYKÄÄ. Kumaraisina kävellen katsomme vain maahan, ryhdistäytyneenä saamme katsoa ylös, nähdä Mes-tarimme Jeesuksen.

Alkurukous oli kuin neljän ilmansuunnan edustajien huuto Herran puoleen: "Herra ole lähellämme näillä juhlilla, suo meidän nähdä Sinun valtasuuruutesi." Ru-

koilijat olivat: Anne Hyppönen, Florida, Rudolph Hyvärinen, Sault Ste Marie, Kanada, ja veljet Ismo Iljanto sekä Niilo Mäenpää Suomesta.

Kotikirkon kuoron esitys seuraavana heijasti aurinkoisen etelän eloisuutta. Johtajana tällä kertaa toimi Eija Merilä-Kymäläinen ja flyygelin takana oli Lasse Nieminen. Kuoron esitys yhdessä orkesterin kanssa antoi alkajaisiin suuren juhlan makua. Oli

ilo nähdä ja kuulla Tapani Kuparinen ja trumpettinsa. Hyvin soi!

Jarno Ropponen antoi henkilökohtaisen todistuksen uskoontulostaan. Jarno on Suomesta suorittamassa Ison Kirjan harjoittelujaksoa Sault Ste Marien suomalaisessa Helluntaseurakunnassa. Jarnon todistus osoitti, kuinka uskovan isoäidin rukoukset kantoivat pitkälle, johdattaen nuoren miehen todelliseen synnintuntoon

pakomatkoillaan ja sitten kirkkaasti elämään johtavalle tielle.

Kuoron vielä laulettua, oli vuorossa illan puhuja, Marko Selkoma. Marko toi tervehdyksen seurakunnaltaan Thunder Bayssä. Siellä vieläkin muistellaan Matti Vuorisen työkautta suurella rakkaudella. Puhujan teksti oli kuolleista luista Hesekiel 37:1-10 johdolla. Tuo sanoma oli tarkoitettu Israelilaisille, mutta se koskee myös meitä. Kysymys on: "Voivatko nämä luut tulla eläviksi?" Tekstin jakeessa 5 lue: "Näin sanoo Herra, Herra näille luille: Katso, minä annan tulla teihin hengen, ja te tullette eläviksi." Vieläkin on totta ja voidaan julistaa: Näin sanoo Herra. Kun Herra koskettaa meitä, tulemme tietämään sen kokemuseräisesti. Pelkkä tieto ei riitä. Luut lähestyivät toisiaan. Meidänkin tulee lähestyä toisiamme, Herra pitää huolen lopusta. Hän antaa hengen. Sovitaan yhdessä, että lähestymme toisiamme, niin tapahtuu kuin tekstissämme: "Niihin tuli Henki."

Herkkä tilaisuus päättyi rukouspalveluun monien tullessa kohtaamaan Herraa. Juhlat olivat alkaneet hyvissä merkeissä.

LAURI KARHINEN

Talvipäivät 2007

Sisä- ja ulkolähetysjuhla

oli lauantaina klo 1600. Sen juonti lähetyssehteri **Erkki Inkiläinen**. Alkulaulun jälkeen saimme kuulla viestejä eri kentiltä ja eri työmuodoista. Ensimmäisenä valloitti "teltantekijätyötä" lähetysmobilisoija **Ari Rocklin**. Hän toi useita esimerkkejä antautuneen työn tuloksista. Jumala avaa ovia ja tekee työtään kaiken näennäisesti pahankin keskellä, kuten lähetystyölle suljetussa Pohjois Koreassa uskovien vainoista huolimatta. Hän käyttä näyn saaneita yksilöitä ihmeellisellä tavalla julmasta kielteisestä diktaattorista huolimatta.

Elja Korhonen kertoi työstään Papua New Guineassa sekä myös Mongoliassa, jossa on nyt avattu ensimmäinen kristillinen radioasema.

Anita Riiahon laulettua tekemänsä "Lähetysseurakunnan rukous" -laulun, oli vuorossa **Sari Arponen**. Jumala on laskenut hänen sydämelleen "aarteet pimeään peitosta" Jes 45:2-3 mukaan. Hän esitteli mielenkiintoisesti alkamaansa "Amazon Impact" projektia, jonka motto suomeksi käännettynä on: "Jumalan kanssa rakentaen parempaa Amatonia". Sen tarkoituksena on avustaa seudulla tehtävää lähetystyötä. Toivotamme hänelle siunausta tässä tehtävässä.

Evankelista **Liisa Liedes** Fitchburgista edusti tällä mantereella tehtävää sisälähetystyötä. -Minua tarvitaan vielä innostamaan ja rohkaisemaan. Niin kauan kuin on vielä kadonneita, teemme työtä. Hän tavoittaa suomalaisia sairaaloissa ja vierailien kodeissa.

Lauri Karhinen kertoi "nuorekkaasta 81-v evankelistasta", Todistajasta. Hän innosti uskovia kirjoittamaan lehteen, tilaamaan lahjaksi sekä esirukouksiin. Hän kehoitti myös käyttämään Todistajan addressseja.

Esa Autero kertoi työkaudestaan Intiassa sekä Boliviassa, jossa kaatopaikkatyön tuloksena monet sydämet ovat avautuneet evankeliumille. Jeesus kehoitti aikanaan: "Antakaa te heille ruokaa." Kun ulkonainen nälkä on hoidettu, on helpompi auttaa myös hengen nälässä. Esa kertoi myös tämän päivän kentästään vankilassa huumekuntoutustyön terapeuttina.

Maailman ääriin -laulun jälkeen oli vuorossa Lake Worthin Kotikirkon turistikyöteijä **Toivo Mäki**. Hän kertoi Baltian juutalaistyöstä, "Season of Hope" - Toivon aika, jossa hän on kesäisin mukana. Viime kesänä aloitettiin työ Liettuassa, Vilnan juutalaisten keskellä. Toisen maailmansodan aikana heistä murhattiin 95%. Kerromme työstä lisää tulevaisuudessa.

Viimeisenä toi tervehdyksen **Hannu Haukka**. -Uskovan elämä on "taivaallinen seikkailu", mutta on vain yksi elämä. Mitä teet sen jäljellä olevalla osalla? Jokaiselle on annettu eväät. Kuka saa ne? Saako Jeesus murtaa

ja jakaa sinun eväsi, haastoi Hannu kuulijoitaan. Hän kertoi slaavilaiskansojen parissa tehtävästä työstä, joka käsittää pääasiassa sähköisen median ja kaupunkimegamissionit. Niiden kautta saadaan aikaan kolmessa päivässä sama, mikä ennen olisi ottanut 100 vuotta.

Ajat ovat muuttuneet Venäjällä. On tullut voimaan uusi laki. Sen mukaan seurakuntien on tehtävä tarkka tili työstään. Raporteissa on annettava seurakuntalaisten nimet, tilittävä uhrin, vieläpä annettava vierailijoidenkin nimet ja palkkiot. Raportit on toimitettava huhtikuuhun mennessä ja seurakunnat yrittävät kuumeisesti täyttää vaatimukset. On myös tehty lakiesitys, jonka voimaan tulo merkitsee sitä, että kaikki lähetystyö on laitonta. Ovet sulkeutuvat. Sen vuoksi missionereita pyydetään niin moneen paikkaan kuin suinkin, ennenkuin se tapahtuu. Onko mahdollista tehdä tämä työ, Hannu kyseli. Paikallisseurakunta on maailman ainoa toivo. Siksi on suunnitteilla pitää "Global Leadership Summits" - Johtajuuskoulutus-tapahtumia Venäjällä ja Ukrainassa. Hannu kertoi myös Turkmenian valtiosta Keski Aasiassa, jonka diktaattori kuoli hiljattain. Hänen ansiostaan valtion uskovien määrä oli enää vain 300. Hannu lopetti voimakkaaseen vetoamukseen antaa loppuelämä Herran käyttöön.

Erkki Ahonen ja Erkki Inkiläinen johtivat vaikuttavan tilaisuuden voimakkaaseen loppurukoukseen.

TERTTU KARHINEN

Joskus Leevi Myyrän toimintuskaudella lehdessämme oli kysely ja vastauspalsta. Yhdistyksemme kokouksessa joulukuussa päätimme jatkaa tuota palsta. Kysymyksiä, koskien hengellisiä asioita, voi lähettää Todistajan osoitteella. Yritämme vastata niihin parhaamme mukaan. Voimme myös etsiä vastausta “kentältä” eli lukijamme ovat yhteistyössä, kysellen ja vastaten.

Katsotaan mitä siitä tulee.

Samalla voisimme avata esirukouspalstan lehdessämme. Joskus tulee esirukouspyyntöjä kaukaakin. Näin lehden välityksellä ne tulisivat monien tietoon. Varmaan saisimme myös palautetta kuinka Herra on vastannut pyyntöihin.

Matti Vuorinen on aloittanut palstan Todistajassa: IHMEELLISIÄ TAPAHTUMIA. Siihen odotellaan jatkoa. Niitä varmaan on varastoissa monilla. Please, antakaa ne jakeluun yhteiseksi uskon vahvistumiseksi.

Sähköposti, fax ja tavallinen posti, jopa puhelin, toimivat yhteydenpidossa.

Toimitus

.....

Talvipäivien selostus tässä numerossa on vain osittainen. Seuraavissa numeroissa se selostus raamattutunneista, jotka antoivat juhliemme hengellisen perusrungon.

Raamattutunteja pitivät Sirkka Partanen, Matti Vuorinen sekä Niilo Mäenpää.

.....

Pentti ja Airi Virtanen, pitkäaikaiset aktioiden vetäjät ovat luovuttaneet tehtävänsä Olli ja Irja Pyykölle. Talvipäivien ehtoollisjuhlassa Pyyköt siunattiin tehtävänsä.

.....

Neuvottelukouksessa perjantaina perustettiin uusi virka: Ison Kirjan yhdyshenkilö. Siihen valitiin ja nimettiin Sylvia Rukkila. (Sylvia ei ollut tosin juhlilla mukana.) Seuraavassa numerossa on Sylvia Rukkilan yhteystiedot.

.....

Toivotamme Matti ja Laura Pyykkösen tervetulleeksi Kanadaan palvelemaan Sudburyn Siion-seurakuntaa.

Sudbury, Ontario

SIION

SUDBURYN SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA
Finnish Pentecostal Church

1843 Paris St. Sudbury, ON P3E 3C5
Puh. (705) 522-2164 Fax (705) 522-4879
Web sivu. http://www.vianet.on.ca/pages/siion
Pastori **Matti Pyykkönen** Puh. (705) 522-2164

Su • Yhteinen aamukokous, joka tulkataan

Ti • Lähetyspiiri

Ke • Lastenkerho

To • Raamattutunti

klo 10:00
klo 14:00
Klo 18:00
Klo 19:00

Heijastin TV ohjelma Kaapelikanava 10. Maanantaina ja lauantaina klo. 9:00 ja Sunnuntaina klo.12:00
Radio-ohjelma lauantaisin klo 8.30 asemalla 95.5 FM
Puhelinsana (705) 522-5540

South Porcupine, Ontario

SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA
Finnish Pentecostal Church

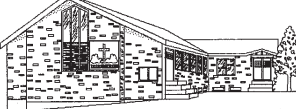
P.O. Box 1017 199 Main Street
South Porcupine, ON P0N 1H0
Puh. (705) 235-5025
Fax (705) 235-2655
E-mail: inki@ntl.sympatico.ca

Su • klo 8:30
klo 11:00
klo 18:00
Ke • klo 19:00

Radiolähetys (CHYK 104.1 FM)
Kuukauden toinen su. srk:n kokous
Hyvän Sanoman ilta
Sanan ja Rukouksen ilta
Huom! Ympäristökokoukset ilmoitetaan radiossa.

Tervetuloa Sanan ääreen!

Sault Ste. Marie, Ontario

Helluntaikirkko
Finnish Pentecostal Church

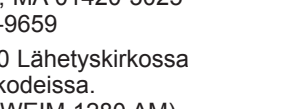
891 Peoples Rd.,
Sault Ste. Marie, ON P6C 3W1

Puhelin ja Fax kirkolle: (705) 253-8383 • www.finnishchurch.com
Pastori **Rudolph Hyvärinen** 705 253 8383

Sunnuntaina: Klo 10:00 (English Service)
Klo 11:30 (Finnish service)
Keskiviikkoisin: Klo 19:00 Sanan ja rukouksen ilta
Perjantaisin: Klo 19:30 Youth Meeting
Sunday School, Bible Studies and Youth Meetings also in English. Translating into English in other meetings too - if needed!
Puhelinhartauden saa numerosta (705) 253-2427

TERVETULOA! WELCOME!

Fitchburg, Massachusetts

BETHEL-SEURAKUNTA

Evangelista **Liisa Liedes**
163 River St. #1, Fitchburg, MA 01420-3025
Puh. (978) 343-9659
Kokoukset joka Su klo 14:00 Lähetyskirkossa
Rukouskokoukset kodeissa.
Radiolähetys Su klo 8:45 (WEIM 1280 AM)

Thunder Bay, Ontario

Saalem-seurakunta
Suomalainen Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church

21 Walkover St., Thunder Bay, ON P7B 1L1
Puh. (807) 767-6938 Fax (807) 767-7587
Pastori **Marko Selkoma** (807) 767-6927
2 Pastori **Petri Kosonen** (807) 767-0464
Nuorisopastori **Pekka Perho**

Su • klo 10:00
Sunday • 11:30 am
Su • klo 18:00
Ti • Ke • To • klo 11:00
Ke • klo 19:00
Thursday • 7:00 pm
Friday • 7:00 pm
Radiolähetys Su • klo 7:00

Aamukokous ja pyhäkoulu
Family Celebration & Sunday School
Iltakokous joka toinen sunnuntai
Päivärukoushetki
Rukouskokous
Bible study & Prayer meeting
Youth Meeting
("HOT FM" 103,5 sekä 104,5 .)

**Kirjoja, lehtiä ja kasetteja saatavana kirjamyynnissä!
** Sateena pisaroikoon minun opetukseni, kasteena valukoon puheeni niinkuin vihma vihannalle, niinkuin sadekuuro ruohikolle.
Sydämellisesti tervetuloa virkistymään Saalemiin!

Toronto, Ontario

Saalem

Toronton Suomalainen
Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church of Toronto

2570 Bayview Ave. Willowdale. ON M2L 1B3
Puh.(416) 222-2291 Fax.(416) 222-3356

Pastori **Paavo Korpela** Puh. (416) 733-0854
Pastori **Walter Tuokkola** Puh. (647) 406-0412
Internet-kotisivu. www.saalem-toronto.org

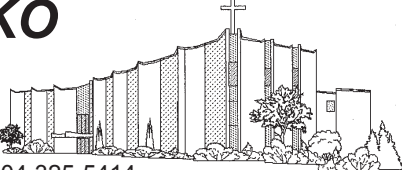
Su • Aamukokous suomenkielinen
English Service
To • Sanan ja rukouksen ilta
Pe • Nuorisoilta /Youth Meeting

klo 10.00
11.30
klo 19.30
klo 19.30

Montreal: Matti ja Kaija Ylimäen kodissa,
4388 Breton, Pierrefonds Quebec. H9H 3B2 (514)626-1820
Puhelinhartaus 416 222-7474

TERVETULOA!

Vancouver, British Columbia

KOTIKIRKKO

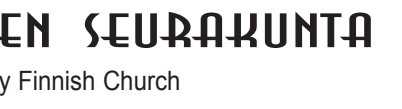
Bethel-seurakunta
Finnish Bethel Church
1920 Argyle Dr.
Vancouver, BC V5P 2A8
Puh. 604 325-5414 Fax 604 325-5414
Internet-kotisivu. www.kotikirkko.bc.ca

Pastori **Markku Vainio** 1 604 795-9994
Pastori **Matti Vuorinen** 604 451-4500

Su • Aamukokous ja pyhäkoulu klo 10:00
English service klo 11:30
Ke • English Bible study at 7 PM
To • Sana ja rukous klo 19:00
Pe • Youth meeting and Cell at 7 PM

Puhelinsana 604 324-4447
VICTORIAN KOTIKIRKKO
Finnish Bethel Church
Pastori Lauri Tomminen Puh. (250) 381-2418
Torstaisin klo 19 kodeissa

Calgary, Alberta

SUOMALAINEN SEURAKUNTA

Calgary Finnish Church
Jorma Heinikainen
1148 Fonda Crt. S.E.
Calgary, Alberta T2A 5S2
403-248-9907
e-mail: heinikainen@shaw.ca
Kokouksista ilmoitetaan paikallisesti

"Siellä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä" Joh.3:16

Saskatchewan

SUOMALAINEN RAAMATTUPIIRI
Yhdyshenkilö **Sinikka Lukkarinen** Puh. (306) 696-2253
Box 103, Broadview SK. S0G 5C0

Lake Worth, Florida

SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA KOTIKIRKKO
Finnish Pentecostal Church

1510 High Ridge Rd.
Lake Worth FL 33461 U.S.A.
Pastori **Hannu-Heikki Hyppönen**
(561) 493-4127
kirkolle (561) 533-5716
Internetti Kotisivu: www.kotikirkko.net

Su • klo 10:00
klo18:00
To • klo 19:00
Pe • klo 19:00
Su • klo 9:00

Aamukokous, pyhäkoulu
Hyvän Sanoman ilta
Sana ja rukous
Nuorten ilta
Radio-ohjelma "Hyvät Uutiset" asemalta
WPBR 1340AM
Puhelinsana 24 t nrosta (561) 585-1110

Talvipäivät 2007

Last year at the Finnish Pentecostal Church's Summer Conference in Vancouver, the pastor from Florida, Hannu-Heikki Hyppönen, gave an invitation to all the young people: "Bring your surfboards along and come to Florida next February for the Winter Conference." This invite sounded great to us – who wouldn't enjoy the warmth of the sun, the waves of the ocean, and a little breather from the normal routine, especially during the cold winter months.

Part of the Winter Conference this year in Florida were the usual Friday and Saturday evening youth meetings. Both nights drew a crowd of about 30 youth. The teens and young adults were mostly from Florida and Canada, but there were also a few visitors along from Finland. Thunder Bay's new Music Pastor Petri Kosonen and his wife Caroline lead us into God's presence in a time of worship. The speaker at the youth meetings was Toronto's youth pastor Walter Tuokkola.

The topic of the first night was "STOP"! "Our spiritual lives can be compared to traffic. Traffic is not static, but there is always movement – everybody is going somewhere. We all have our own direction. But there are some rules that we must acknowledge, such as STOP-Signs, in order to avoid accidents and possibly going

totally the wrong direction. Where is your life headed tonight? Are you coasting along with the traffic or going the wrong way?" Along with these questions, Walter called for a U-turn that night, which is possibly because of God's grace. He spoke about how God has an amazing plan for each life, so we should not just walk in our own ways but in His ways. "When we start to pray and seek God's direction He directs our lives," Walter continued, and encouraged the youth to keep their destination clear and to stay strong in the temptations that the enemy will throw in our paths.

Saturday night began with worship and Petri challenged all the youth to fully open up their hearts to God and to make things right with Him, so that they could join the worship wholeheartedly. We experienced how the presence of God was there, speaking to those who were present. The

atmosphere was tender and after the time of worship Walter shared his own testimony and continued on the previous night's theme to challenge those to come forward who wanted to commit their lives to God again. Some of the youth did accept the challenge and we spent some time in prayer. We experienced how God's grace renewed our lives again!

The youth meetings were lead by Lake Worth's current youth worker Jari Puranen. I asked about his thoughts regarding the Winter Conference this year and here is what he replied: "We prayed with the youth for many weeks before the Winter Celebration. I use the word "Celebration" because that is

really what it was. The Lord heard our prayers and the event was great. The Lord was there! Petri Kosonen lead us in some amazing worship times. I think for the youth especially this Conference was a time to stop and assess their own lives, as Walter spoke on the first night. In the second youth meeting we didn't follow the routine but the Holy Spirit lead the direction of the worship and the message that night. God gave us exactly what we needed. From my experience I can say that all the meetings were very encouraging and I got a lot from them. I can only say "Thank you, Lord!"

SONJA TUOKKOLA

PHOTO'S LILY KORHONEN

Top right: Ari Roclin, Erkki Inkiläinen and Elja Korhonen.

Left: Sonja Tuokkola and Lily Korhonen

Center: Petri and Caroline Kosonen and Sonja Tuokkola.

Right: Hannu-Heikki Hyppönen, Milena and Esa Autero

At the beginning of this year, Nassan's wife Allen died of AIDS. Nassan himself had tested HIV positive as well as two of his five children. Nassan was desperate. The small earnings he managed to get from casual labor were used to buy medicine and food.

The landlord who owned the run-down mud hut he and his children lived in (there were six sleeping in one small leaking room) was constantly threatening to sell off the plot and throw them out. He felt depressed and started to contemplate suicide and thought that death would be the best way for his children to escape the hell that they were living in.

Today (December 19), almost one year later, it was the housewarming party for Nassan and his family in his new "Muyenga" house (that is the Ugandan way of saying "Beverly Hills Mansion"). We had met them when we had the "You Give Them Something to Eat" Christmas feeding and felt that this was one family we had to help.

Proudly Nassan took us around and showed us his

New "Muyenga" house

sweet potato plantation, his coffee and other produce he had planted. He was full of enthusiasm as he shared with us his plans for what he is going to plant where and how he is going to get money from the produce.

It was almost inconceivable to imagine that this was the same person. We started rising the funds for the "Home for Christmas" project and now the time for it's fulfillment had come. What a great Christmas gift for this family; but what an even greater gift for us who had been able to make this possible for them through the generous giving of so many from different parts of the world. Now I can truly say from experience that there is a lot of truth in that saying attributed to a carpenter from Nazareth: "it is more blessed to give than to receive."

"When the Lord restored the fortunes of Nassan, we were like those who dreamed. Our

mouths were filled with laughter, our tongues with songs of joy. Then it was said among the nations, 'The Lord has done great things for them.' The Lord has done great things for us, and we are filled with joy." (Psalm 126)

HANNU O. HAPPONEN

